

Så spørger jeg: Hvilke økonomiske konsekvenser har dette lovforslag for borgerne?

Hvis jeg yderligere skal udbygge spørgsmålet, er der i dag i Berlingske Tidende en udmærket artikel, hvoraf det fremgår, at energipolitikken går uden om finansloven. Lovforslag nr. L 74 vedrører netop alle de omkostninger, som kan føres direkte over på elregningen, uden at der f.eks. er en finanslovbevilling, hvoraf vi kan se, at så og så meget koster disse tiltag på elområdet. Den findes ikke, og det vil sige, at med formuleringen i § 9 i elloven, hvoraf det fremgår, at man kan overføre nødvendige omkostninger til alle forbrugeres elregning, ligger der i virkeligheden en blankocheck til ministeren på dette område.

Jeg mener, der må tages meget, meget stor afstand fra dette, og jeg håber, vi kan få indført en eller anden form for gennemsigtighed her. Jeg vil sige det på den måde, at de tiltag, der ligger i ellovens § 9, må og skal overføres til finansloven, så alle disse tiltag, som ministeren har suveræn eneret til at overføre til elregningerne, bliver gennemsigtige. Jeg synes i hvert fald, det er alvorligt, når både Finansministeriet, Forbrugerrådet og De Danske Energiselskabers Forening i deres høringssvar advarer rigtig meget imod, at man giver ministeren denne kompetence uden om finansloven.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Fru Aase D. Madsens kærlighed til den gennemførte energireform kan ligge på et meget lille sted, men på det meget lille sted kan der godt fødes ganske mange ord, og fru Aase D. Madsen har utrætteligt bekæmpet energireformen. Men nu må fru Aase D. Madsen imidlertid tage til efterretning, at et meget, meget bredt flertal i Folketinget har vedtaget en energireform, hvor vi med åbne øjne har flyttet udgifter fra finansloven over til sektoren selv i overensstemmelse med de bedste økonomiske principper om at internalisere omkostningerne, altså sørge for, at prisen afspejler det, tingene egentlig koster.

Det er netop det princip, vi har fulgt. Vi gør intet på dette område, uden at der er et bredt flertal bag, og lovforslaget, vi i dag behandler, er i realiteten en konsekvensrettelse af en række punkter i den energireform, vi har gennemført, og som der har været et godt samarbejde om.

Miljø- og Energiministeriet offentliggør alle høringssvar, men det kan undertiden efterlade læseren i den misforståelse, at det endelige lovforslag er identisk med det lovforslag, der blev

udsendt til høring. Formålet med høringssvarene er imidlertid netop at sikre, at der tages hensyn til de indvendinger, der kommer, og derfor offentliggør vi også andre ministeriers bemærkninger og tager hensyn til dem i forbindelse med den endelige behandling af lovforslaget.

Men jeg tror altså, at uanset hvad jeg siger fra denne talerstol, og uanset hvilke argumenter jeg kommer med, gør det ikke det særeste indtryk på fru Aase D. Madsen. Hun er bare imod dette forslag, som jeg til gengæld kan glæde mig over at et meget bredt flertal i Folketinget står bag.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jamen jeg kan altså ikke nogen steder finde svaret på det spørgsmål, som finansministeren stiller: Hvilke økonomiske konsekvenser får forslaget for borgerne? Og ligeledes kan jeg ikke finde noget svar på, hvilke økonomiske konsekvenser det får for borgerne, at Eltra nu kan indregne omkostningerne ved etablering af ellageret i form af brændselscellelagre. Så vidt jeg ved, er det 100 mio. kr. eller sådan noget, altså rigtig mange, mange, mange penge, der bliver udbetalt hvert eneste år, og det kan ministeren læse i Berlingske Tidende i dag, hvor der er en udmærket artikel om det.

Hvis vi vedtager dette forslag, er det endnu et af de forslag, som i lighed med elspareloven giver ministeren en blankocheck. Hvis ministeren kan love, at der kommer til at stå krone for krone, hvad de tiltag, som ligger i forslaget, indebærer, skal ministeren få tilgivelse, for så kan folk komme efter ministeren. Men når ministeren dækker sig bag de tariffer, der findes på alle mulige måder på kryds og tværs, er det altså en blankocheck.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.